

ПРИКАЗ КЊИГЕ

„Контрола над радом полиције” аутора Драгомира Јовичића

COBISS.RS-ID 135110913	УДК 351.74/.76(048.83)
------------------------	------------------------

Предраг Ђеранић

Факултет безбједносних наука Универзитета у Бањој Луци

Књига др Драгомира Јовичића „Контрола над радом полиције” представља континуитет у бављењу питањем контроле система безбједности овог аутора, са фокусом на полицију. Ова тема је нарочито важна за бивше социјалистичке земље које су дужи низ година баштиниле сада већ напуштен назив „земље у транзицији”. Како из система тоталне контроле друштва од једне партије, друштва у којем су због вербалног деликта изрицане судске пресуде и вишегодишње затворске казне направити прелаз у грађанско друштво, у којем су демократски избори једини мјеродавни за конституисање власти? Тај „трансфер” у многим земљама није био нимало лак. Улога служби безбједности, посебно полиције, у социјалистичком уређењу била је посебно наглашена. Било је потребно много напора да се успоставе механизми којима би друштво контролисало полицију, јер би у супротном полиција и даље контролисала друштво.

Управо тим механизмима се и бави др Јовичић. Књига др Јовичића биће добар уџбеник за студенте који проучавају безбједност и који ће се по дипломирању том облашћу бавити у практичном смислу, као полицијски службеници. Зато је важно да на вријеме науче да полиција мора бити у служби заштите грађана, а не репресивни апарат једне партије, интересне групе, или моћног појединца.

Књига „Контрола над радом полиције” писана је на приступачан, разумљив начин, али је уједно утемељена на научном погледу и схватању сектора безбједности. Аутор је користио 75 референци, а као коришћена литература наведено је и 18 закона и прописа. Књига се састоји из осам дијелова у којима аутор објашњава шта је полиција и која је њена основна улога у друштву. Након што означи границе овлашћења полиције, аутор прелази на питање контроле, односно, државног надзора над заштитом безбједносном политиком. Све до петог поглавља др Јовичић тумачи теоретску основу и правни оквир контроле, да би се у петом поглављу бавио надзором и контролом полиције Републике Српске, што је и наслов овог поглавља.

Ту тему разрађује и даље, да би у осмом поглављу примијенио компаративни приступ изучавајући моделе контроле полиције у региону. На крају, у поглављу под називом „Европска начела полицијског надзора” аутор об-

јашњава европске стандарде и начела којима се руководи Европски суд за људска права.

Др Драгомир Јовичић има богато искуство у полицији у којој је прешао дугачак пут од криминалистичког инспектора до министра унутрашњих послова. Имајући то у виду, свакако да му морамо вјеровати када указује на важност контроле. Он сигурно зна сва лица полиције. Познато му је и како то изгледа када се полицајци пожртвовано односе према послу којим се баве, као узвишеном и оном који могу обављати само посебни, одабрани људи, а дакако да се од њега не могу сакрити ни могућности злоупотребе полиције и полицијских овлашћења.

Управо зато др Јовичић указује на значај контроле полиције, јер контрола има огромну важност, како за друштво тако и за полицију, да би се заштитила од злоупотреба од политички моћних група и појединаца. Иако смо већ назначили да је књига „Контрола над радом полиције” намијењена првенствено студентима Факултета безбједносних наука Универзитета у Бањој Луци, гдје је др Јовичић у сталном радном односу, она може бити веома корисна студентима других високообразовних установа на којима се проучавају безбједност и право. Уједно, може послужити ширем кругу читалаца да спознају да полиција није сила изнад друштва, нити институција које грађани треба да се плаше, већ треба да је доживљавају као инструмент заштите. Исто тако, неупућени читаоци ће схватити да је контрола полиције свеобухватан и сложен механизам те да може бити унутрашња и спољна. Опет, спољна контрола има више модела, од којих су најважнији контрола од законодавне власти, контрола од извршно-управне власти и контрола од органа правосуђа. Свакако да се не може и не смије занемарити контрола над полицијом коју спроводи цивилно друштво кроз бројне невладине организације, нити смије бити пренебрегнута често пресудна улога медија.

Др Јовичић пише јасним, лако разумљивим стилем и када говори о сложеним полицијским операцијама у којима је потребно да контролни органи имају увид. Ауторово велико искуство у свим полицијским пословима лако се осјети. Књига, тако, има вишу, додатну вриједност, јер њен аутор добро зна шта полиција може да уради и колико је њен рад друштвено користан, али му је познато и шта полиција не смије чинити, на што у својој књизи непрестано указује. На све то аутор указује у књизи која ће сигурно имати шири одјек у стручној јавности. Књига др Јовичића представља компактну цјелину у којој је читаоцима објашњена улога полиције у друштву, њене могућности и ограничења, као и најважнија тема књиге – питање контроле.